

er jo aarlig bleven bevilget et bestemt Beløb til Flaadens Udvikling. Naar her altsaa et Skib bliver dyrere, er det saa meget værre for Marinen; thi saa have vi saa meget mindre til et andet Skib. Nogensomhelst Oversfridelse af de bevilgede Summer er ikke sket af den Grund. Naar det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Tauber) ligeledes har sagt, at Regjeringen har søgt at fremme Skibsbygningen mere end forudsat, da kan jeg ikke gaa ind paa dette; det er jo Spørgsmaal, om Thinget vil gaa ind paa denne yderligere Fordring paa Materiel. Men som man hidtil er gaaet frem paa Finantsloven, tror jeg, man maa sige, at det er sket under de Forudsætninger, der vare stillede her, men det er jo meget vanskeligt, at træffe det bestemt, da der ikke er nogen bestemt Kontrakt; derfor kan Enhver omtrent give den Udtydning af den gjorte Forudsætning, som han vil. Naar det ærede Medlem sagde, at man i 1880 ikke tænkte sig, at der skulde komme en Udvidelse af Søminevæsenet, tror jeg, at det er en enestaaende Anskuelse, det ærede Medlem har; jeg tror virkelig, at man netop ønskede at udvide Søminevæsenet overmaade meget. — Jeg skal blot med Hensyn til de enkelte Bemærkninger som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen) gjorde, erklære, at jeg erkjender med ham, at det er naturligt, at en Forøgelse af Lieutenantsklassen med 12 Numre vil gjøre Forfremmelsesforholdene mindre gode. Det er et Unde, men jeg har dog anset det for at være et mindre Unde, idet jeg maa lægge Hovedvægten paa, at man derved mere nærmer sig til at faae et tilstrækkeligt Antal Officerer til at besætte Flaaden med. Naar det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds sagde, at han betragtede sig som løst fra Søværnslovgivningen, antager jeg, at vi maa mene det Samme, nemlig, at saa længe den er Lov, er Ingen af os løst fra den, men lige saa vel, som der fra min Side er foreslaaet Tillæg til den, kan der ogsaa fra ethvert Medlem foreslaas Tillæg. Med disse Bemærkninger skal jeg slutte.

Tauber: Jeg finder ikke Anledning til at gjøre lange Bemærkninger til, hvad der er fremkommet fra den ærede Ministers Side, efter som der jo ikke her vil kunne ventes Enighed mellem de forskjellige Stand-

punkter. Jeg skal kun bemærke, at, naar den ærede Minister antog, at den af ham foreslaaede Forøgelse af Flaadens Personel ikke vil medføre nogen Forøgelse af Udrustningskontoen, saa kan det ikke Andet end glæde mig, hvis det virkelig skulde vise sig at blive Tilfældet; men jeg maa rigtignok paaberaabe mig Erfaringen fra Finantsudvalget for, at den Slags Forventninger, som jeg ikke tvivler om, at Ministeren ogsaa virkelig nærer, ingenlunde altid gaa i Opfyldelse. Jeg har jo gjentagne Gange været Ordfører ved Behandlingen af Tillægsbevillingsloven, og en af de Ting, som allerhyppigst har været fremme mellem den ærede Minister og mig, har netop været meget betydelige Oversfridelser af de budgetterede Summer, af de Summer, med hvilke den ærede Minister antog at kunne nøies, og jeg tvivler ikke et Dieblit om, at det, i alt Fald saa længe vi have den nuværende Minister, vil vise sig at blive Tilfældet ogsaa i nærværende Fald. Jeg kan som sagt ikke vente, at den ærede Minister skal gaa ind paa den Betragtning, som er mit Grundstandpunkt, nemlig at vi bør indskrænke Antallet af de større Skibe i Flaaden for at kunne give Søminevæsenet en tilsvarende Udvikling stemmende med vore lokale Forhold og vor militære Betydning. Vi kunne ikke opnaa at udruste en søgaende Flaade, som vil faae nogensomhelst Betydning i Søkrige i vore Farvande, saaledes som disse kunne ventes. Det er Noget, som vi maa se bort fra; den Tid er forbi, da den danske Flaade kunde dominere Østersøen eller kunde vente at udrette Noget i den Retning. Jeg forudsier, at en hvilken som helst stærk Udvikling af vort Søværn ligesom overhovedet af vort Militærvæsen under de nuværende Forhold ikke kan Andet end være skadelig i politisk Henseende for Danmark. Det henleder en høist skadelig Opmærksomhed paa os. Vi ere ikke saaledes stillede, at vi kunne lade Vaabnene rasle, saaledes som det uafladelig sker fra Regjeringens og dens Benneres Side, og som det ogsaa sker ved denne Række af militære Lovforslag, som ere forelagte for nærværende Rigsdag, Landstinget, og ved den Række store vidtgaaende militære Fordringer, som ere stillede paa Finantsloven. Det er det Uforstigtigste, vi kunne gjøre, og dersom vi komme ind i en Krig, saa har den Regjering, der optræder paa den Maade, det alvorligste Ansvar for, at vi ere blivne inddragne i Krigen. Vi gjøre os mistænkte i Europa derved, det kunne vi se og fornemme ved enhver Leilighed. Og medens vor Stilling er den, at vi bør trække Jølehornene til os, dukke vort Hoved for de Storme, der for-